

Pictorul Mirela Trăistaru: Dragostea pentru locurile natele...Proiectul "Un veac , o poveste, o moștenire "

"Ce înseamnă pentru tine, Mirela Trăistaru, Neposul sau Vărarea de altă dată"?

"Primii trei ani am crescut la Nepos, crescută de Mama Mină și Tata Vila (Istrate Mărina și Gavrilă). Mi-am cunoscut și străbunii din partea bunicii, pe Cifor Victoria și Trifon. Pe străbunii din partea bunicului nu îi cunosc decât din fotografii. Știu că un frate de-al străbunicului a fost în America, a muncit în minele de aur și s-a întors acasă cu mulți bani. Alături de un alt neposean au făcut o donație bisericii și datorită acesteia s-a făcut clopotul care și astăzi bate în turn. Bunicul din partea mamei a luptat în primul război și a fost luat prizonier și dus să lucreze în minele de cărbuni din Siberia. A venit acasă după patru ani după ce s-a terminat războiul ,s-a căsătorit cu Victoria cu care a avut zece copii (printre care și Mama Mina. Unchiul Cifor Viorel- pădurarul, are povești multe și frumoase despre străbunicul și despre toată familia noastră).Tata Vila a luptat și el în al doilea război mondial.Și el era o enciclopedie...mai știu parte din poveștile lui. Toată copilăria mea e legată de acest loc, tot ce înseamnă ritual primordial, naștere, botez, nuntă, moarte, aici le-am cunoscut. Aici am aflat "Jocul" de sâmbătă seara de la "Cămin ", unde ne "băga" Unchiu' Vanu (Coman Silivan).Mama Mina mă ducea la șezători,la seri cu tors și țesut sau "desfăcat" porumb.Tot aici făceam toamna de ziua morților "draci" din dovleci, aici am ascultat primele colinde și am fost la colindat, aici am fost "la ouă" de Paște. Adevăratele valori,oamenii drepți, mândrii, harnici , tot ce înseamnă Paradis și cinste, și ajutor le identific cu acest spațiu. Nu pot să uit că aici nu se încuia ușa, că aici nu existau câini pentru că nu trebuia nimic păzit, că aici era de ajuns să mergi la vecina să îți dea o cană cu "țucăr" sau de făină, că aici oamenii se ajutau și se respectau, că salutul lor era "Zâua bună", și că întotdeauna erau două,trei vorbe pentru oricine îți

ieșea în cale. Neposul e Podul vechi, care este cel mai frumos pod acoperit din câte am văzut în lumea asta- și nu am văzut puține-, Grădinuța, merele acre, scăldatul la râu, " la ponton" sau " la punte", mersul la fân "în cea sat" sau "pe Muncei", pădurea, saniușul, podul cu fân, caii bunicului, puii galbeni de gaină din fiecare primavară, cântecele de la biserică din postul Sfintei Mării, ciurda care se întorcea seara acasă, florile din grădină.

Mare parte din temele adoptate în pictura mea sunt legate de acest loc. Paradisul, grădina primordială, acel început de lume cu care vrem să ne identificăm cu toții, acel colț de rai după care tânjim ca să putem evada din haosul, gălăgia și agitația marilor orașe”.

“La ce lucrezi acum “?

“Cea mai recentă temă, cea la care lucrez acum e cea de mai jos:

Un veac, o poveste, o moștenire (100 de ani, 100 de picturi, 100 de veșminte).

Am plăcerea de a vă prezenta detaliile proiectului " Un veac, o poveste, o moștenire"(100 de ani, 100 de picturi, 100 de veșminte), proiect ce marchează Centenarul Primului Război Mondial, în vederea sprijinirii realizării acestuia. Este o poveste a mea, personală, ce începe o dată cu primul război mondial, cu străbunicii mei din Transilvania și Oltenia, participanți la acest război și care este de fapt povestea întregii României. Proiectul este interdisciplinar și are la bază lucrările de artă plastică și design vestimentar semnate de Mirela Trăistaru, membru al Uniunii Artiștilor Plastici, absolventă a Universității de Arte - Cluj, secțiile Pictură și Creație vestimentară, Masterat la Universitatea din București, Clasa Profesor Ștefan Câlția.

Titlul proiectului: "Un veac , o poveste, o moștenire " (100 de ani-un veac, 100 de picturi- o poveste, 100 de veșminte- o moștenire)

Perioada de desfășurare: ianuarie 2018 - ianuarie 2019

Descrierea proiectului:

Cu ocazia Centenarului Primului Război Mondial propunem un amplu proiect de documentare artistică și sărbătorire a memoriei naționale din

ultimul veac prin reinterpretarea poveștilor unei familii simbol reprezentativ al istoriilor românești din ultima sută de ani. Proiectul de cercetare și creație al artistei Mirela Trăistaru va aduce în 1 decembrie 2018 la Opera Națională din București, în fața publicului larg, o expoziție de mare amploare cu 100 de picturi, o instalație cu războiul de țesut al bunicii și fotografii de familie, însoțite de un spectacol de prezentare a 100 de veșminte inspirate din porturile naționale din zonele Năsăudului și Horezu (zonele originare ale familiei artistei). Spectacolul va cuprinde și un moment de dans contemporan cu tinere dansatoare de la Liceul de coregrafie Floria Capsali din București, pe fundalul unei video proiecții cu imagini de război, cu bărbații care merg la război, cu femeile rămase în urmă - povestea femeilor care rămân acasă, ducând propriul război. De asemenea, se va produce un intro audio cu un text special despre proiect - citit de un actor - și o compoziție muzicală contemporană specială, după acest moment, începând prezentarea propriu-zisă a veșmintelor complete – încălțăminte, haine, podoabe, accesorii (toate special concepute și produse în cadrul proiectului).

Pe întreg parcursul anului 2018 expoziția va fi itinerată cu TIR-uri inscripționate în țară (orase tinta : Bistrița, Cluj, Tg. Jiu, Alba Iulia și Iași) și străinătate (orase tinta : Budapesta, Viena, Paris, Zurich, Madrid și Bruxelles) – itinerarea se dorește a fi realizată în parteneriat cu Centrele Culturale, Consiliile județene, precum și alți parteneri instituționali și privați în curs de definitivare".

Mirela Trăistaru este absolventă de design vestimentar și de pictură și a vernisat peste 50 de expoziții personale în România, Statele Unite, Elveția, Olanda, Austria, India, Coreea de Sud și Egipt și a participat la peste 110 de expoziții colective. Biografia Mirelei Trăistaru este atât de bogată, încât este greu să fie enumerate toate domeniile artelor vizuale prin care se exprimă. A cochetat și cu filmele de artă și piesele de teatru, realizând costumele și decorurile pentru spectacole importante. Astfel, ea a lucrat cu regizori celebri precum Lucian Giurchescu, Alexandru Tocilescu, Ion Lucian, Chris Simion și Gelu Colceag. A realizat costumele din piesa „Femeile savante“ de Moliere, care s-a jucat la Teatrul Național și pentru filmul „Epicenter“. A lucrat la piese de teatru cu Ștefan Iordache, Cornel Vulpe Sebastian papaiani, Ioana Bulca, Alexandru Repan sand. Pe lângă

scenografie, decoruri, costume, body painting, organizează show-uri de fashion și artă, este și grafician și curator.

Istoricul personal al artistei Mirela Trăistaru stă la baza întregului concept al proiectului: străbunii au luptat în Primul Război Mondial, străbunicul din Ardeal (zona Valea Someșului Mare, Năsăud) a fost luat prizonier și a lucrat în mine de cărbune în Siberia, s-a întors după 4 ani în România, unde a avut zece copii. Ambii bunici au luptat în Al Doilea Război Mondial: bunicul patern din Stroesti, lângă Horezu, a murit pe front, în luptă pentru eliberarea Ardealului - ultima amintire a tatălui artistei cu tatăl său este el mic, de mână cu fratele mai mic, cu bunicul îmbăcat militar îndepărtându-se pe ulița satului, spre război. Bunicul matern din Nepos (Valea Someșului mare) a stat în lagăr la Odessa, s-a întors în România după 1945. Și străbunicile și ambele bunici coseau și țeseau la război - paralela războiul istoriei național și universal / războiul femeii personal și familiar, singure în fața sorții, bărbații înfruntând soarta, fiecare cu războiul lui în vârtoarea istoriei.

Războiul de țesut al bunicii din Nepos va fi introdus în expoziție, în loc de veșminte, covoare, sunt țesute scrisori, imagini de familie, scrisoarea bunicului din 1943 (i-a trimis o fotografie cu el militar, scrisă pe spate). Vor fi expuse 100 lucrări (pictură pe pânză, 50x50 cm) cu istoria familiei - străbunii, bunicii, părinții, copiii și copiii lor, cinci generații -, folosind pictural modele tradiționale (simbolistica Pomul Vieții, Pasărea, Crucea, Floarea Vieții, Fereastra, Poarta) reprezentând moștenirea lăsată nepoților, ce a rămas din istoriile lor personale.

În plus, vor fi realizate și expuse 100 de veșminte revelând încă o dată moștenirea personală, de la generația războaielor până la copiii noștri postmoderni, care se joacă cu toate tipurile de gadget-uri. Vor fi preluate motive din broderie specifică costumului popular din ambele zone ale străbunicilor (costum popular, perne, cuverturi, păretare, covoare, porți, blide - Cocoșul de Horezu se va regăsi și el pe hainele special concepute și realizate în cadrul proiectului), elementul principal fiind albul imaculat al veșmintelor tradiționale, peste care se așeza bogăția de simboluri și de culoare. Albul este o platoșă împotriva blestemelor, a duhurilor rele, a murdăriei, bolilor; în trecut femeile, când țeseau costume, spuneau rugăciuni. Atât zona Bistriței cât și zona Horezu sunt două zone extrem de

bogate în tradiția costumului popular și a obiceiurilor, foarte bogate din punct de vedere cromatic (spre deosebire de Bihor, unde este predominant roșu sau Sibiu, alb - negru).

Mirela Trăistaru continuă în acest proiect și experiența unui proiect anterior White (prezentat în aprilie 2016 la Institutul Cultural Român) - o colecție de haine, împletituri, coronite, desen și pictură, eveniment de prezentare multidisciplinar. Toate aceste motive tradiționale sunt preluate, unele se reinterpretează cromatic, nealterând valoare lor stilistică, pe haine special destinate adolescenților și copiilor - prezentarea va fi făcută de către ei - în ideea rememorării și moștenirii personale, istoria personală devenind istorie națională. Complexitatea și dinamismul conferit de acest proiect va atrage cu siguranță atenția pe termen mediu și lung atât a publicului specializat, cât și a celui larg. Noutatea sa derivă din accentuarea lucrărilor de tip multidisciplinar, vizând noile tendințe și implicând artiști români emergenți din domeniul artei vizuale, muzicii, artă video, coregrafie și dans contemporan. De asemenea, va fi creat și un jurnal online și o pagină Facebook, care vor prezenta în mod direct și continuu desfășurarea acestui proiect și ulterior programul itinerării expoziției.

Preot Rus Vasile,

Parohia Ortodoxă Nepos